

Na obzoru plachta bílá

Michail Jurievič Lermontov

Přeložil Jan Matys¹

V oparu blankytného moře

bělá se plachta jediná.

Co přináší ji v zemi cizí,

proč od vlasti své se vzdálila?

Vlny si hrají, vítr sviští,

stěžeň se skřípe a ohýbá.

Oj, plachta nehledá tu štěstí,

aniž od štěstí utíká!

Za člunem brázda azurová,

nad plachtou slunce zlatý šíp.

A on, zemdlený, bouři hledá,

jakoby v bouřích našel klid.

1 V původním českém překladu „Na obzoru plachta bílá...“